



8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

NR 15



BOVEN NOTENSCHIEP HANGT DE DREIGENDE SCHADUW VAN ZIZANION...

ANDERMANS GOED

HET was een klein incident, maar toch belangrijk.

Voor enkele dagen bevond ik me in de kledkamer van een sportveld, en ik zag een jongen die zijn handen kwam wassen. Voorreest zette hij het kraantje helemaal open, zodat het water langs alle zijden rondspatte. Hij vond dat waarschijnlijk plezierig. En dan greep hij de zeep, en waste zich de handen, maar op een bepaald moment gleed het stuk zeep van tussen zijn vingers, en omdat het vuil was geworden op de grond, riep de jongen :

— Het is toch al dun, ik werp het maar in de papiermand. Ze zullen ons wel een ander stuk bezorgen !

En de jongen wierp de zeep inderdaad in de mand, alhoewel het stuk helemaal niet zo dun was, en nog gerust een tijdje had kunnen meegaan. Waarom heeft hij het weggeworpen ? Wel, eenvoudig omdat het niet « zijn » zeep was, en het toch maar de klub was die het moest betalen. Ik ben er zeker van, dat die jongen thuis niet op dezelfde wijze zou gehandeld hebben.

Andermans goed is zo waardevol als ons eigen bezit. Integendeel, we moeten het nog méér in acht nemen ! Verspillen is nooit en nergens te verontschuldigen.

Kuifje



IN EEN HOEKJE MET EEN BOEKJE

DE uitgeverij DeSclée-De Brouwer van Brugge, stuurde ons een nieuw deel in haar « Troubadour » reeks ter bespreking. Het nieuw boek werd geschreven door Hugo Barnack en vertelt ons de avonturen van zes jongens die op verkenning gaan naar het Poolgebied. Het onderwerp is op zijn minst zeer actueel, en dit verhaal zal met spanning gelezen worden door al de jongens van 10 à 15 jaar. Het boek kost genaaid 39,- en gebonden 50 F.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

WILLIAM DEVOOGDT, Heiststraat, 36.

Ramskapelle (België), is sinds jaren een trouw lezer van ons blad. Hij zoekt correspondentie met een Engelse en Franse lezer in hun moedertaal. William is achttien jaar oud.

MIA ROMBAUT, 109, de Rivierdreef, Gaushoren (Brussel), is 14 jaar oud en zoekt een correspondentie vriendin in Zuid Frankrijk om in het Frans te schrijven.

CHRISTINE PARKER, Watoustraat, 64, Proven (West Vlaanderen) is 11 jaar

oud en zou graag kennis maken met een meisje van 10 à 12 jaar uit België of Nederland. Christine houdt van lektuur en zou ook punten willen ruilen.

RIA VAN AGGELEN, Moerweg, 454, Den Haag (Nederland), zou graag willen korresponderen met een meisje uit Zwitserland van 12 à 13 jaar. Ria houdt van film, ballet en lektuur.

R. SIMONS, Balansstraat, 123, Antwerpen verzamelt sigarenbandjes en postzegels en verwacht correspondentie uit Nederland, België, Frankrijk, Engeland en Spanje. D leeftijd van de toekomstige correspondenten heeft voor Roger geen belang. Hij verwacht veel brieven.

JOKE BROUWERS, Reinierstraat, 10, Breda (Nederland), zou graag korresponderen met buitenlandse correspondentie vriendinnen in het Nederlands. Joke is 15 jaar oud en houdt van lezen, tekenen, zingen. Ze speelt graag gitaar, en is eveneens een grote dierenvriend.

MIEP KLAP, Oldegaande, 962a, Pendrecht Rotterdam (Nederland), is 16 jaar oud en zou graag korresponderen met Kuifjeslezeressen uit het buitenland, (in het Engels) Miep is dol op jazz.

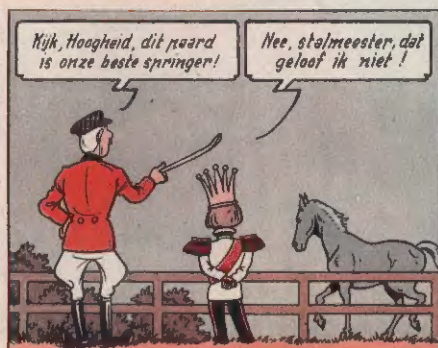
WINNY SEVERIEN, Aalbersstraat, 34, Geuzenveld, Amsterdam (Nederland), is 10 jaar en ligt in het Diakonessenziekenhuis. Zij zou de Kuifjeslezeressen die haar een aanschijfkaart willen sturen zeer hartelijk danken. Winny deelt ons mede dat deze naar het ziekenhuis mogen gezonden worden. Het adres van deze instelling luidt : Overtoom 283, Amsterdam (Holland). Winny verzamelt eveneens postzegels en plaatjes van vliegtuigen.

MARION VAN DAMME, Tuinstraat, 16, Terneuzen, zou graag korresponderen met meisjes uit het buitenland. Men mag schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels. Marion houdt van muziek, dans, sport, lektuur en film.

GREETJE VAN DE VOORT, Amstelstraat, 28, Utrecht (Holland), zou dolgraag korresponderen. Ze is 15 jaar oud en zou liefst in kontakt komen met Amerikaanse, Engelse of Belgische Kuifjeslezeressen. Haar hobby is zwemmen.



DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE



DE ZONEN VAN LAMBIK

EEN ZELDZAAM DIER

Leraar: Noem me eens een zeldzaam dier uit Congo.

Jan: Een kangoeroe, mijnheer.

Leraar: Maar, Jan, hoe kom je daar nu bij? In Congo leven toch geen kangoeroes!

Jan: Nu, mijnheer, is het dan geen zeldzaam dier?

VAN VADERS OUDE BROEK

Moeder: Wel Piet, heb je al op school geleerd waarvan stoffen gemaakt worden?

Piet: Zeker, moeder.

Moeder: Zo, waarvan is je broek gemaakt?

Piet: Maar, moeke, je weet toch wel dat die gemaakt werd van vaders oude broek!

Mopjes ingezonden door Muggy Franken, Tongeren.

SNEL

Jefke: Sus, doe zoals ik, ga met je tijd mee!

Suske: Neen, want dan moet ik te hard lopen!

Jefke: Hoezo?

Suske: Nou, je kent toch wel het spreekwoord: DE TIJD GAAT SNEL, gebruikt hem wel?

Mopjes ingezonden door Rem Gaude, Amsterdam.

Verdwaald in de jungle

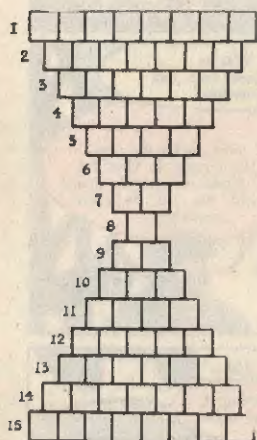


DAT nikkertje zou zo graag naar de ouderlijke hut terugkeren, maar het is verdwaald. Wil jij het even helpen? Pas op, want twee gevaren be-
loeren je.

Tikke, takke, toren:
Wie kent een dier met sporen:
Tikke, takke, tieren:
Wie lopen steeds met vieren:
Tikke, takke, toeren:
Noem vier papieren boeren:
(hoorn - molentwiele - kaartspel)

De juiste oplossing van ons woord in beelden van vorige week

S	T	O	E	L	M	O	E
T	O	O	G	Z	A	A	G
O	N	S	L	E	S	S	E
O	T	O	E	S	T	E	L
M	I	E	E	E			
B	E	N	R	N	O	K	
O	P	A	A	A	M	I	
O	E	S	T	E	R	A	S
T	R	O	M	M	E	L	T



DE KEGEL

DEZE kegel bouw je met woorden samengesteld uit dezelfde letters: van 1 tot 8 telkens één letter weglaten, van 8 tot 15 telkens één letter bijvoegen.

1. Schoonmaken. — 2. Kongo-
lese. — 3. Gillen, bulderen. —
4. Gedeelte van Frans-West-Afri-
ka. — 5. Boonvormige klier in
ons lichaam. — 6. Schaar, me-
nigte. — 7. Muzieknoot. — 8.
Dunste snaar op een viool. — 9.
Boom. — 10. Scherp werktuig. —
11. Vlek, oneer. — 12. Mooie,
Vlaamse gemeente op de Schel-
de. — 13. Bouwarbeider. — 14.
Uitstekend kunstenaar. — 15.
Treuzelaarster, praatster.

De juiste oplossing krijg je vol-
gende week.

IN DE KLAS

Meester: Wat wordt verstaant
onder een absoluut heizer?

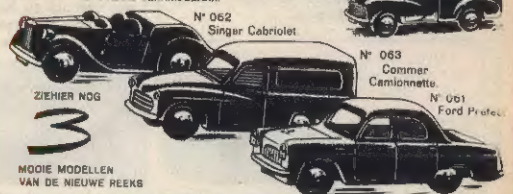
Jozef: Een koning die niet ge-
trouwd is, meester.

Wat een sukses!

DE NIEUWE COLLECTIE

DUBLO DINKY TOYS

IS OVERAL VERKRIJGBAAR.



DUBLO DINKY TOYS

OP MAAT VAN MINIATUURTREINEN HO

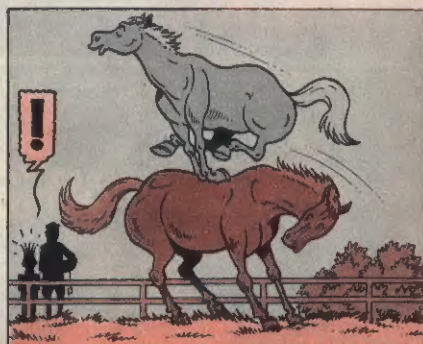
JE KUNT JE VERZAMELING
MET DEZE REALISTISCHE
MODELLEN AANVULLEN

Om gratis de geïllustreerde catalogus te verkrijgen,
stuur je deze bon met je naam en je adres naar:
FREMINEUR & FILS, 1 Bogardenstraat, BRUSSEL.

BEN JE REEDS LID VAN DE DINKY TOYS CLUB?

DINKY TOYS
BON N° 20

DOOR WILLY VANDERSTEEN

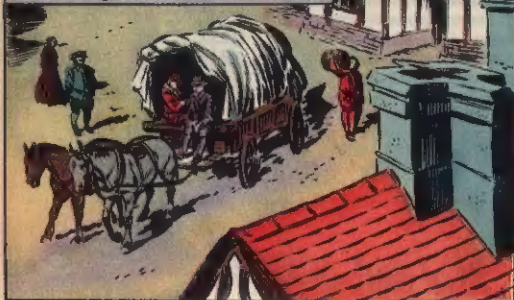


William SHAKESPEARE

1564-1616

L. & F. FUNCKEN.

IN het jaar Onzes Heren 1578, te Stratford-on-Avon, in het graafschap Warwick, in Engeland...



Men heeft me gezegd dat u de baljuw is van dit dorp...



Wij zijn de toneelspelers van het graafschap Warwick. Monseigneur heeft ons de toelating gegeven hier op te treden.

Goed, jullie mogen jullie tenten opslagen op het dorpsplein...



Wat is het toneel toch iets heerlijks!



Op die dag maakte de jonge William Shakespeare kennis met het toneel. Na de vertoning...

Wel, William, waarom blijft je hier treuzelen? De opvoering is gedaan. Men verwacht je thuis om te eten.



Het was heerlijk, vader! Ik werd zó meegesleept door het verhaal en het spel dat ik wel dacht te leven met de toneelspelers...



Maar vier jaar later werd de realistische boer niettemin door onvoorzichtige spekulaties geruïneerd.



Ween niet, moeder. Ik ben de oudste, en sterk genoeg om te werken voor de kleintjes...

William vindt een betrekking als knecht in een taveerne...



Op zekere dag...

O edele vorst, ik kan niet meer...

Je stottert! Herlees je rol!



O edele vorst, het vaderland zal slechts rust kennen, wanneer het lichaam van de verrader zich onder de aarde zal bevinden!



Ken jij dat stuk van buiten, jongen?

Ik hoor het jullie nu toch reeds lang genoeg herhalen!

Je ziet er niet dwaas uit! Waarom blijf je nog langer in dit nest?... Kom je kans wagen te Londen. We kunnen je meenemen tot Oxford!



Van de geboden gelegenheid graag gebruik makend, rijdt William mee naar de hoofdstad...



Te Londen aangekomen loopt de jongeman onmiddellijk naar Shordicht, waar het beroemde «Globe»-theater verrijst.



Kom binnen! Kom binnen!
Slechts een penny voor een plaats op het gelijkvloers, drie pences voor een plaats op de gaanderijen en zes op het toneel. De vlag werd gehesen. De trompet schalt! Het spel begint!

Ho, ik zou graag gaan kijken, maar ik heb geen penny meer, alleen maar een lege maag...



Boy, wil jij op onze paarden waken tijdens de vertoning?

Gedurende verschillende weken verdient William op deze wijze zijn boterham en leeft niettemin in de atmosfeer van het theater.



Op zekere morgen...

Hoe zullen we nu spelen zonder machinist?



Werk de eerste de beste aan... Die daar bijvoorbeeld!

En zo kwam William Shakespeare bij het personeel van het «Globe»-theater terecht.



Weldra verwierf hij, dank zij zijn initiatief, de functie van regisseur.



Maar op zekere dag werd een stuk van Ben Jonson uitgejouwd.



Ik begrijp die reacties best!

Ja, die tekst is veel te flauw. Die kunnen we morgen zo niet meer opvoeren!



Men zou het derde bedrijf moeten herwerken, evenals verschillende scènes uit het eerste bedrijf.



Maar het is onmogelijk zo iets in één nacht te doen!

Wilt u mij de rollen geven? Ik zal die voor morgen-vroeg eens nazien. Dan zult u nog de tijd hebben om de gewijzigde tekst te herhalen.



De volgende dag behaalt het door Shakespeare bewerkte stuk een uitbundig applaus.



Bravo, jongeman! Het publiek was vandaag geestdriftiger.



Kort daarna in het bureau van de directeur...

In het vervolg moet je alle nieuwe stukken nakijken en de zwakheden van de tekst verbeteren!

William is een van de belangrijkste leden van het Burbadgezelschap geworden.



Op zekere avond, in de herberg «In de Zee-meermin» de vergaderplaats van de schrijvers en dichters.

En dat is de beroemde censor, de man die onze teksten wijzigd!

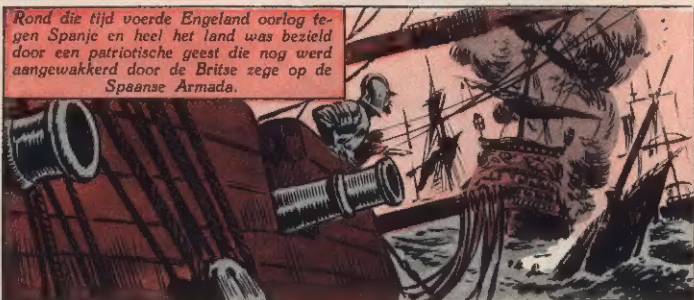
Zonder mijn tussenkomst werd je stuk nu al lang niet meer gespeeld, Jonson!

Hij is niet eens bekwaam zelf een stuk te schrijven!

Jullie vergissen zich, mijne heren. Ik heb er een geschreven, en deze avond zullen jullie de gelegenheid krijgen om te zien of het al dan niet in de smaak van het publiek valt!

Het sukses verworven door zijn eerste toneelstuk maakt van Shakespeare de officiële dichter van het Burbadgezelschap!

Rond die tijd voerde Engeland oorlog tegen Spanje en heel het land was beziel door een patriotische geest die nog werd aangewakkerd door de Britse zege op de Spaanse Armada.



Shakespeare inspireerde zich van de grote thema's uit de nationale geschiedenis om zijn stukken «Hen-drik VI», «Koning Jan», «Richard III», enz... te schrijven.

Wat een sukses, mijn kleine Will!

Ja, maar deze stukken konden ook door anderen geschreven worden. Ik zou een ganz nieuw genre willen creëren! Iets dat niemand anders dan ik zou kunnen schrijven...



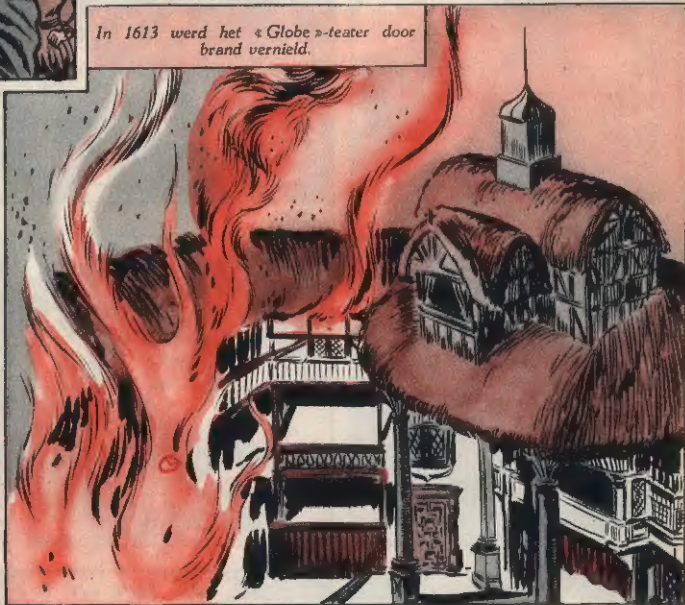
Een jaar later wordt het drama «Romeo en Juliette» opgevoerd. Dit was het eerste van de onnavolgbare meesterwerken van Shakespeare.

Je hebt
Je droom verwezenlijkt,
William!

In 1603 verleende koning Jacobus I aan de Burbadgetroep de titel van hoftoneelspelers van zijne majesteit.



In 1613 werd het «Globe»-theater door brand vernield.



In tien jaar tijd deed de grote toneelschrijver verschillende onsterfelijke werken voor het eerst opvoeren: «Julius Cesar», «Hamlet», «Macbeth», «Othello», «Koning Lear», en zoveel andere nog.



Alhoewel hij maar 47 jaar oud was, trok Shakespeare zich in zijn geboortedorp terug en schreef niets meer.



Drie jaar later ontving hij het bezoek van zijn oude rivaal Ben Jonson, en hij nodigde hem aan tafel uit.



De volgende dag voelde Shakespeare zich plotseling onwel en legde zich te bed. Op 23 april 1616 blies hij zijn laatste adem uit.



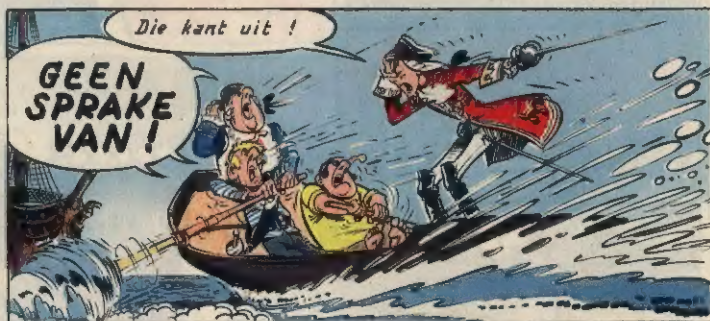
GEDURENDE meer dan twee eeuwen werd het werk van Shakespeare niet meer gespeeld. Het zijn de romantici die de werken van Shakespeare weer op het repertoire hebben gebracht. Sindsdien wordt Shakespeare weer algemeen als een der grootste toneelschrijvers aller tijden aanzien.





HOEMPA PA

De jonge Hubert van Bladerdeeg droomt er van in de Nieuwe Wereld



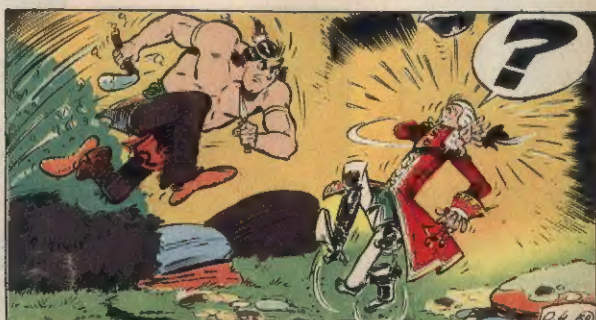
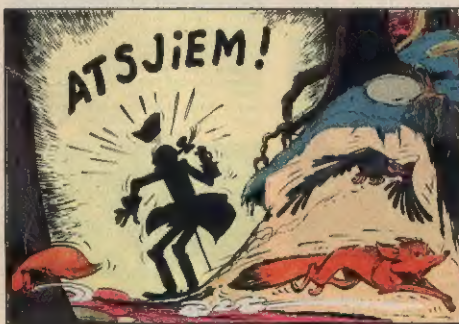
de Roodhuid

TEKST

TEKENINGEN



orie te oogsten. Of hij daarin zal gelukken is een andere vraag...



DE BEROEMDE ROMAN VAN HECTOR MALOT

ALLEEN OP DE WERELD

OP HET WITTE DOEK

Om de vijftigste verjaardag van het afsterven van Hector Malot (1830-1907) te herdenken, draaide André Michel op het einde van vorig jaar een film naar de beroemde roman «Alleen op de Wereld». Om de talrijke personages van deze ontroerende geschiedenis gestalte te geven, koos hij grote filmartiesten: Joël Flateau vertolkt de rol van Remi, Pierre Brasseur deze van Driscoll, Gino Cervi, een Italiaanse vedette, speelt Vitalis, Bernard Blier is baas Garofoli, die arme wezen leert stelen. Raymond Bussières vertolkt de rol van Barberin, die Remi opvoedde tot hij zeven jaar was. Jacques Moulières speelt Mattia, Jean-Marc Thibault en Roger Pierre vermonnen zich als negerdansen om de vlucht van Remi mogelijk te maken. Maurice Teynac heeft de rol van de loense oom van Remi. Simone Renant is de moeder van Remi en Paulette Dubost is madame Barberin. Bovendien treden er nog een chimpanzee op en drie honden die hun kunsten vertonen.



Remi is zeven jaar oud en wordt door de man, die naar hij meent zijn vader is, verkocht aan een soort van circusartiest, Vitalis.



oli Coeur, de kleine chimpanzee en te drie geleerde honden van Vitalis zijn beste maatjes.



De arme kleine Remi heeft geen caïfje om lonsel te spelen. Na de eerste vertoning, die door zijn schuld in het water viel en geen centen in de la bracht, wordt hij door Vitalis twélfk onder handen genomen. 's Nachts vlucht hij uit de oude molen, waarin ze wonen.



Remi sverft door het land. Op een gegeven oogenblik wandelt hij langs de ceaver van het kanaal en verneemt van de kamernecht van een plezierboot dat Vitalis van moord op Remi beschuldigt wordt. De jongen vermoedt in de verste verte niet dat de elegante vrouw, die hij op het jacht ontmoet, zijn moeder is.



Om Vitalis te redden, gaat Remi naar de gendarmen. Men laat de oude komediant los. Deze beproeving heeft de oude man en de knaap nader tot elkaar gebracht. Zij worden trouwe vrienden.



Ze geven enkele welgeslaagde vertoningen, dan komt de winter, die hard is voor de zwerfende komedianten. Twee van de drie honden sterven en ondanks de goede zorgen, waarmee de chimpanzee omringd wordt, blaast ook hij de laatste adem uit.



Vitalis kan de kost niet meer verdienen. Samen met Remi gaat hij naar Parijs. Als hij toekomt is hij volledig uitgeput. Hij klopt aan een deur, maar deze blijft gesloten. 's Nachts sterft Vitalis van uitputting en koude in de sneeuw.



Remi vindt Mattia terug, een kleine jongen, die enkele weken te voren beliet dat Remi zou opprikert worden door een loense kersel, die wezen adopteert om hen te leren stelen.



Mattia heeft vernomen dat Remi in werkelijkheid het kind is van een rijke Engelse familie en de twee jongens trekken naar Londen. Zij vallen, helaas, in de handen van een zakere Driscoll die beweert dat hij de vader van Remi is. Op zakere dag wordt Remi aangehouden omdat zijn hond Capi een ondeugende streok heeft uitgehaald.



Door de schuld van Driscoll wordt Remi naar een verbeteringsschool gebracht. Dank zij twee straatmuzikanten, die zich als negers vermomden, slaagt Remi er in uit de school te ontsnappen. De gendarmen pikken hem opnieuw op, maar dimaal wordt hij in de handen gegeven van zijn echte moeder. Zeven jaar te voren was de vader van Remi gestorven en had een oom de knaap door Driscoll laten ontvoeren om de grote erfenis te kunnen opstrijken.



Allen naar de

HET METAAL

Kijk rond je en som al de metalen voorwerpen op, die je ziet en die je dagelijks gebruikt. Je zal spoedig tot de vaststelling komen dat er heel veel zijn en dat we eigenlijk nog in het tijdperk van het metaal leven, al zegt men wel eens dat wij de begenadigden van het atoom- en ruimtevaarttijdperk zijn! De geschiedenis van het metaal is innig verbonden met de geschiedenis van de volkeren en de naties. In een Wereldtentoonstelling mocht het metaal niet ontbreken; het metaal immers staat dicht bij ons en een leven waaruit het metaal zou verdwijnen, zou men zich moeilijk kunnen voorstellen.

Het metaalpeleis is vanzelfsprekend in metaal opgetrokken. De paviljoenen strekken zich uit over een oppervlakte van 5.000 m², de stalen geramen wegen samen 300 ton. Het dak is niet in metaal, het is doorschijnend en van een zeer moderne conceptie. De metalen constructie van het geheel werd met een buitengewone zorg uitgevoerd. De vele zalen geven een idee van de oneindige mogelijkheden van het staal en de staalindustrie. Je zal er kunnen zien hoe het begon, nu 2.000 jaar geleden, hoe het groeide, en tot waar we reeds gekomen zijn. Specialisten zullen terwijl je er bij staat, metalen buizen, kabels en nog andere dingen maken. Ze zullen je de funktie van een elektrische centrale uitleggen, en dit niet op een bord, niet bij middel van ingewikkelde formules en zelfs niet aan de hand van een film. Je mag zelf in de centrale komen en er naar hartelust rondkijken. Het is de centrale die het atoomium, in geval van nood, van elektriciteit moet voorzien.

Het smelten van de non ferroaf niet ijzerhoudende metalen, zoals zink, lood, nikkel, koper, aluminium, neemt een grote

HALLO, HIER LUC VARENNE

DEZE week krijgen de sportliefhebbers een reusachtige korf passeieren... al komt die dan met acht dagen vertraging! Denk even aan: in 40 uren tijd krijgen we drie grote sportmanifestaties: de wielervedstrijd, Parijs-Roubaix, de boksmatch tussen Sneyers en Hamla, en de voetbalmatch tussen België en Holland.

WE beginnen met de wielervedstrijd Parijs-Roubaix, want dat is waarschijnlijk toch de voornaamste gebeurtenis, al zullen de liefhebbers van het voetbalveld en de fanatieke aan-

EXPO



ALPALEIS

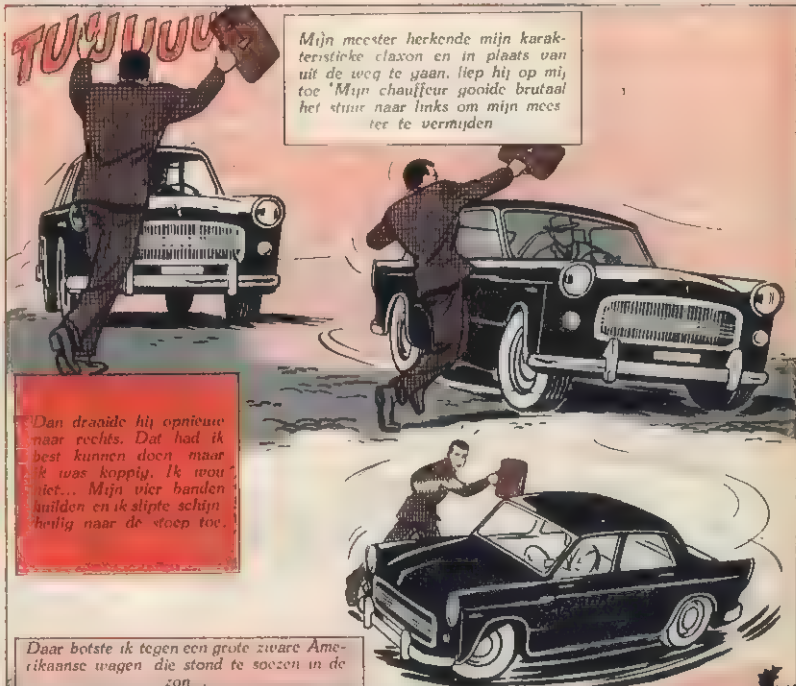
verhalen in de Belgische universiteit. Alles werd in het werk gesteld opdat de leek het smeltproces van deze metalen zou kunnen bijwonen. Het aluminiumpaleis zal een publiek laboratorium zijn. Daar kunnen 30 of 40 miljoen bezoekers dat wat zij in hun schoolbanken hebben geleerd, in de praktijk en voor ogen zien gebeuren. Stel je voor dat je zelf metaalslaven van je vingers op een tusschenafstand van een halve meter geleider uit te zoeken is zal er een vloeistof zien die aan de kook wordt gebracht door de concentratie van de omgevende warmte met behulp van een reflector of weerkaatser je zult er eveneens kunnen zien hoe een aluminiumdraad een ton beton kan schragen. Wanneer de nacht doemt, kunnen in het straatlicht, dan vraag je je soms af welk geheim de rode gloed aan de horizon bergt? Het is de rode gloed van de hoogovens. Daar werken de mensen van het ijderpark van het metaal. Zij smelten het ijzer en zij smelten het metaal met evenveel ijdele en herriede als onze voorvaders hun silexbijlen vervaardigden. Het ijzer is de vele duizend jaren geleden al het metaal dat men smeltte en dat iedereen gebruikte, brengt dan een beetje aan het metaalpalais



De confidenties van een

WESTON P. DOUGLAS HAS NOT BEEN IN THE COUNTRY SINCE 1960. *Michael Sauter*

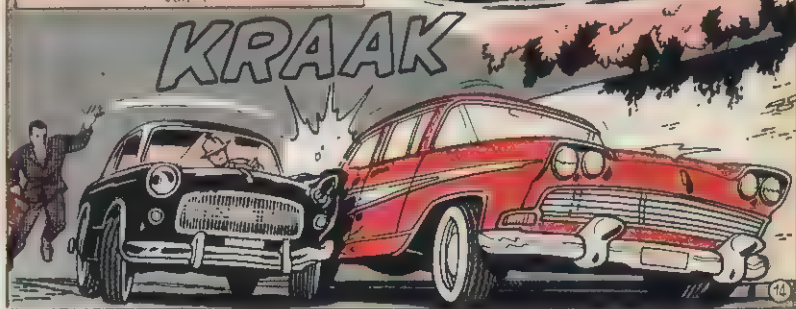
FIAT



Mijn meester herkende mijn karakteristieke claxon en in plaats van uit de weg te gaan, liep hij op mij toe 'Mijn chauffeur gooidt brutaal het stuur naar links om mijn mees-
ter te vermijden

Dan draaide hij opnieuw naar rechts. Dat had ik best kunnen doen maar ik was koppig. Ik wou niet... Mijn vier handen builden en ik slipte schijn heilig naar de stoep toe.

Daar botste ik tegen een grote zware Amerikaanse wagen die stond te soezen in de zon.



(Wordt voortgezet)

SPORT OP DE WEG, IN DE RING EN OP HET VOETBALVELD

renners van de bokssport die
 bewijzen. De rit Paris-Roubaix
 is een grote klassieke wedstrijd.
 Het is een moeilik, een moei-
 lende rit. Het venut u hem in
 de staart, nl de kassiegewen
 van Roubaix. Over het algemeen
 verloopt de rit als volgt: kleine
 ontspanningen in het begin die
 niet veel aarde aan de dijk
 brengen. Het zijn renners die
 wensen uit men van hen spreek-
 tot in Chantilly. Dan zijn ze
 meestal erg moe, ze rusten
 langs de weg uit en wachten op
 de grote peloton. Normaal van
 de rit alle renners weer bijeen
 brengen. Het is een moeilik rit
 van vier Amers nolder, men
 le een renners die de strijd
 t en de renners tellen na de
 rit en de renners tellen na de

Somme wordt het groot offensief ingezet. Dan komt er geen rust meer tot bij de aankomst in het klein velodroom van Roubaix. Dat zo vol zit als een ei.

Drie namen van mogelijke winnaars : Rik Van Looy, Rik Van Steenbergen, Fred Debruyne

DE match Sneyers Hamia is de derde editie van een wedstrijd die heel wat inkt deed vloeien. De twee bokkers ontmoeten elkaar reeds twee keren te Paris en twee keren won Hamia op punten. Dat was zeer onrechtvaardig! We hopen dat Sneyers thans zijn revanche kan nemen!

DE derby Beagle Holders wakt

telling, d' zijn de matches niet meer zo boeiend als voorheen. Voor de oorlog moest men zich niet handen en voeten weren om een klein plaatsje in het stadion te bemachtigen. Onze noorderburen kwamen naar Antwerpen afgezakt met muziek en wimpels. Het was een echte kermis en in het groot sportplein van Deurne kon men de twee kampen goed onderscheiden. Aan de ene kant: roepers, onze landgenoten die 'todor Duivels' toe stonden te houden. Aan de andere kant: de Hollanders die namen van hun favorieten en namen 't Oranje roepen.

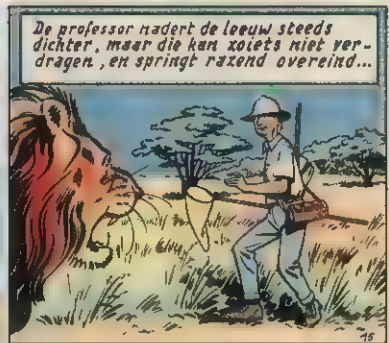
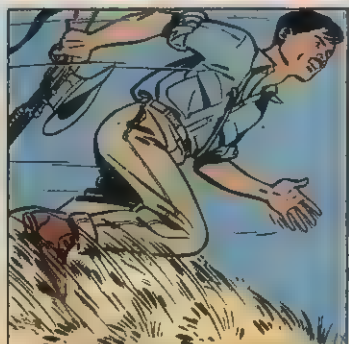
Naar onze mening hebben onze noordelijken, een af-
keuring. Het huis te helen.





VERBODEN

De gezellen van de professor roepen hem, maar levengeefs. Zonder



N ZONE

Tekst en tekeningen
door Frans Craenhals



dat hij er zich van bewust is, verwijderd hij zich van de groep...



Maar hij doet het opzettelijk... Telkens ik me verplaats, komt hij terug in mijn schietlijn staan...



Maar dat is onverdragelijk! Schiet dan toch! Ik herinner me dat ik op zekere dag werd achtervolgd door een leeuw, en... (1)



Teddy herinnert zich zijn vorig avontuur en verliest zijn zelfbeheersing...

Hij moet... hij moet... Professor! Professor! PRO...

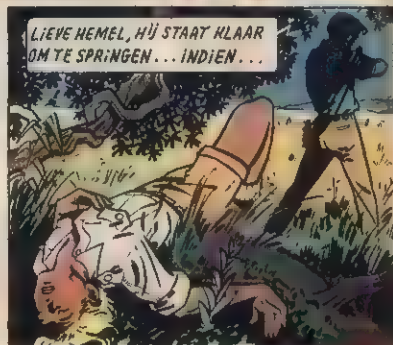
Zwijg!



Ik wist niet dat die grote dieren zo humeurig waren... Wacht maar, heestje, tot ik een vark je vlooiën heb!



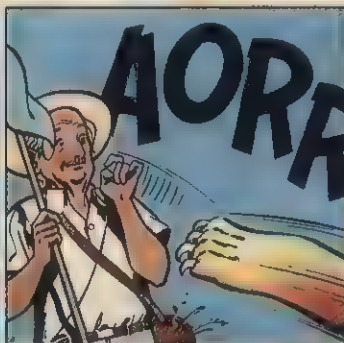
Ha, nú zal het gaan!



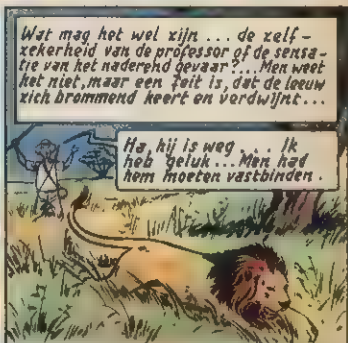
LIEVE HEEMEL, HIJ START KLAAR OM TE SPRINGEN... INDIEN...



INDIEN IK NU NIET SCHIET, DAN...



AORA



Wat mag het wel zijn... de zelf-zekerheid van de professor of de sensatie van het naderend gevaar... Men weet het niet, maar een feit is, dat de leeuw zich brommend heert en verdwijnt...

Ha, hij is weg... Ik heb geluk... Men had hem moeten vastbinden.



NEEN!



HO!



Ha, mijnheer Ribiero?... U is daar? Ik beloofde daar juist iets vreemds. Ik heb een leeuw ontmoet die zich krabde en ik heb daaruit afgeleid, dat... Maar...



DE KUL VAN DE MONSTERS

Mulligan gleed in het wrak van de sloep, die bijna helemaal in het slijk gezonken is. Zou hij eindelijk de hand kunnen leggen op de zo begeerde schat?

MULLIGAN was sedert enkele minuten verdwenen, toen Marc plotseling chrok. De koord waaraan zijn nakker gebonden was en die hij trak in handen hield, trilde. De eeman trok het touw naar zich toe en meende dat hij in zwijm of vallen, op het ogenblik dat hij voldoende dat de kabel slap werd. Het was net alsof er niets meer hing...

Toen trok hij uit alle macht. Het was geen twiifel meer... Mulligan hing niet meer aan de oord. Had hij de touw losgemaakt om zich vrijer te kunnen bewegen? Eindelijk kwam het einde van het touw uit de schoorsteen te voorschijn. Marc eekste het aandachtig en werd naar zijn duikerhelm doodsleek. Het touw was als het ware oorgegane met een vijfde-herp mes. Marc had een tweede touw dat aan het vlot was aangehaakt om zijn lenden. Op zijn heurt hees hij zich op de schoorsteen van het gezonken schip. Alvorens zich in de diepte te laten glijden, aarzelde hij een genblik. Het water scheen hem zig, vijandig en dreigend toe. Hij kon echter zijn angst overwinnen, ontstak zijn elektrische afkimp, omkleemde zijn Maletaria en dook vastbesloten in de andere kratermond. De gele ritschijn van zijn lamp vocht vergeefs tegen de totale duisternis die hem omringde. Het natlijzer van de schoorsteen is gerveet en algen en kleine

schelpen hadden er zich op vastgehecht.

Plotseling stond Marc voor een beechot, dat gespleten was. De scherp. Was Mulligan door deze kanten waren brokkelig en opening in het wrak binnen gedrongen?

Voorzichtig liet de zeeman er zich inglijden. Eensklaps voelde hij een scherpe pijn in de hand; een van de scherpe kanten van het plaatlijzer was diep in zijn handpalm gedrongen. Dit bracht Marc op het idee dat de koord, waaraan Mulligan vasthing, hier misschien doorgesneden was.

Maar waar was Mulligan? De opening in de schoorsteen lag ter hoogte van het tussendeck. Tussendeck liep Marc in de richting van wat eens het ruim van de bemanning was geweest. Voortdurend stootte hij tegen weke kwabberige hindernissen, die op de vloer gekleefde waren. Waarschijnlijk resten van de meubels. Plotseling glidde Marc. Een kabel vlette tussen twee waters, een koord die afgesneden was en waarvan het andere uiteinde in de duisternis verdween. Marc greep de koord en volgde ze. Een angstig voorgevoel greep hem bijna de adem af. Het is in dat moment dat hij er zich rekenschap van gaf dat het touw, waaraan hijzelf gebonden was, was doorgesneden. Het werd waarschijnlijk eveneens afge-

knipt door de scherpe kanten van het gescheurd lijzer. Marc vloekte.

Hij aarzelde en had veel lust naar de oppervlakte terug te keren, maar er was Mulligan. De zeekapitein liep naar de smalle deur van een kajuit, waaruit het touw kwam. Mulligan moest zich dus in die kajuit bevinden. Toen Marc in de kajuit binnen drong, verwachtte hij zich aan het ergste. Eensklaps voelde hij een snijdende, blijvende pijn op het aangezicht. Het was net alsof hij getroffen was door een striemen- de zweepsplag. Iets koude en glibberige gleed naar zijn hals, kronkelde er zich rond en versterkte de zijn greep langzaam maar zeker. Terzelfdertijd werden zijn ledematen vast gegrepen door andere reussachtige, levende en glibberige grijparmen. Marc werd van de grond opgelicht, verlamd, verpletterd en kon een uitroep van pijn niet weerhouden. Op het einde van die reussachtige, trillende armen, ontwaarde Marc een enorme weke massa. Een rond glazig geel oog glansde in de duisternis. Marc wist dat hij gevangen zat in de grijparmen van een monsterachtige inktvis. Hij zat geklemd en werd verpletterd door de vangarmen, dik als kabels, hij stikte en weerde zich wanhopig. Hij slaagde er echter niet in zich uit de greep van zijn vijand te bevrijden. Rondom hem kwam er leven. Hij had beslist een hele kolonie inktvissen, die hier hun woonst hadden, gestoord. Tussen de lange kwabberige armen die in het water woelden, bemerkte hij iets dat ondanks zijn zwart rubberen duikerpak niets menselijks meer had... het was Mulligan. Marc voelde het zuigen en het trekken van tientallen zuignapen op zijn ledematen en de glazige fosforescente ogen naderden. Dat was net alsof de angst voor dat vreesselijk monster de krachten van de zeeman verdubbelden. Met een ruk en in minder dan een

greep van de monsters op de vloer van de kajuit lag. Deze vreeselijke dood, zo vlak bij het doel vulde het hart van Marc met een blinde woede. Hij gooidde zijn dynamietladingen te midden van die monsterachtige wrlemende massa. Dan week hij haastig achteruit en zocht een schuilplaats in een hoek van het half-dek. Er ontstond een geweldige delning in het water, dat als het ware met een reuzenhand op zijn borst drukte. Hij werd omver gegooid en meegesleurd met de maelstroom. Een dikke wolk van slijk en wrakstukken vertroebelde het water. Volalagen verblindde moest de zeeman nog vele minuten wachten alvorens hij opnieuw iets zien kon. Als het water eindelijk weer opklaarde, waagde hij zich voorzichtig uit zijn schuilplaats.

De plaatijzeren wanden van de kajuit waren opengescheurd als het dekvel van een conserveblikje. De stukken van de vangarmen van de inktvis stegen en draaiden langzaam in het water rond. Indien er nog een of andere inktvis leefde, was hij beslist onmiddellijk na de ontploffing gevlucht. Langzaam naderde Marc. Van Mulligan vond hij geen spoor meer. De zeeman realiseerde zich het vreeselijk drama dat zich had afgespeeld nog niet ten volle. De gezel met wie hij nu reeds maandenlang lief en leed deelde en die hij levend in de zwarte opening van de schoorsteen had zien afdalen was verdwenen. Hij was dood... Marc meende dat hij een nachtmerrie had.

Eensklaps glidde hij, want door de brede opening zag hij de schat. De schat, waarvan hij niet meer durfde dromen en die voor hem even fabelachtig als onbereikbaar was geweest, lag daar. Hij kon hem met de hand grijpen. Hij was opgestapeld in de kajuit van de inktvissen, precies daar waar Mulligan op vreeselijk

Tekst van J.-M. CHARLIER

Geillustreerd door REF

seconde tijd, bevrijdde hij zijn hand waarin hij zijn knie klemd. Uit alle macht sloeg hij toe en hij plantte het lange, vijmscherpe mes tussen de hallucinerende ogen van het monster. De zwarte inkt door het monster uitgespuwd, verblindde de zeeman.

De vangarmen losten hun greep. Zij sloegen woedend in het water, een enorme golfslag wierp de zeeman terug tot aan de deur van de kajuit. Zonder te weten hoe geraakte hij buiten. Hij was vrij, uitgeput en totaal van streek. Zijn hart klopte als een smids- hamer en hij voelde zich onpas- selijk worden. Machinaal greep hij een van de plasticladingen voorzien van ontstekers, die hij en Mulligan om de lenden hadden gebonden om, in geval van nood, de hindernissen in het wrak van het schip op te blazen. Het was hoogtij. In de kajuit gooidde de gekwetste inktvis en zijn soortgenoten hun vangarmen woedend uit. Nog een ogenblik dacht Marc aan de ongelukkige Mulligan, wiens lichaam in de

wijke om het leven gekomen was. De kisten waren opengesprongen door de kracht van de ontploffing.

De goudstaven, dof geworden door hun lang verblijf onder water, pulden er uit. Er lagen staven platina en silver, zwart geworden en aangevreten door het zout. Miljoenen dollars glansden in het groengrijze water. Het dek van het schip was echter ook opengereken door de ontploffing en langs daar sloopde er langzaam slijk naar binnen. Het viel traag en met dunne strepen op het goud...

VOLGENDE WEEK :
DE LAATSTE
AANVAL

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Tex Hittay wil Kid Ordina, de grote overwinnaar van de wedloop, van kant maken, maar de politie belet zulks



TEKENINGEN VAN TIBET

SCENARIO VAN GREG



TE PAARD!
WE MOETEN DIE PIRAAT
INHALEN!



Tex Hittay weet toch niet goed wat hij wil. Eerst weigert hij zijn huis te verlaten, en twee minuten later muist hij er van onder, zonder me ook maar te groeten!



Gefeliciteerd, vriend! Je bent dus officieel de eigenaar van de mooiste brok van de Dry Bourbon-ranch!



Goed en wel, mijnheer Bubbegum, maar ik zou je toch eens willen spreken over een ideeje van mij.



Intussen

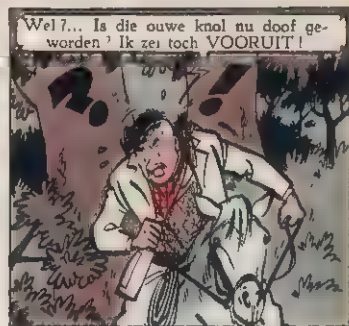
Haha! Zie ze maar rijden!



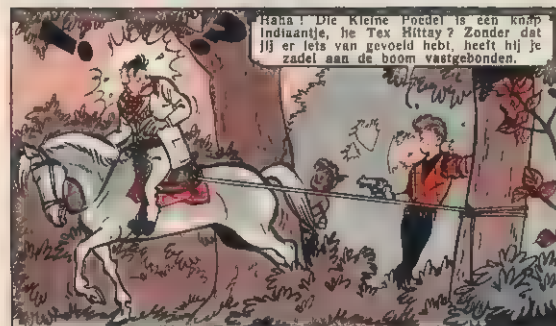
Die slaapkoppen hebben me niet eens opgemerkt. Ik had het wel vuurste. En nu in volle nacht naar Mexico! Gelukkig heb ik daar nog een appelje voor de dorst bewaard.



VOORUIT!



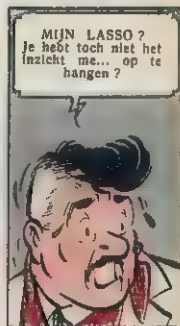
Wel?... Is die ouwe knol nu doof geworden? Ik zei toch VOORUIT!



Haha! Die kleine Poedel is een knap indiaantje, he Tex Hittay? Zonder dat jij er iets van gevoeld hebt, heeft hij je zadel aan de boom vastgebonden.



En kom nu maar vlug van je paard, Hittay! Kleine Poedel, neem hem zijn revolver af, en eveneens zijn laso!

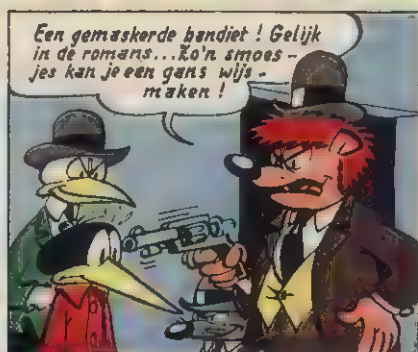
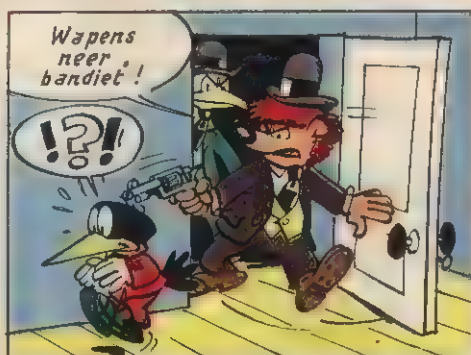
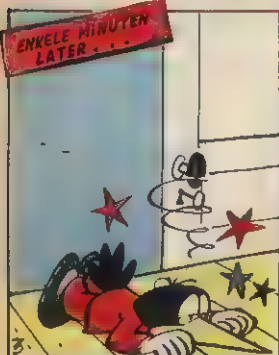


MIJN LASO?
Je hebt toch niet het inzicht me... op te hangen?

ZIZANION

DE

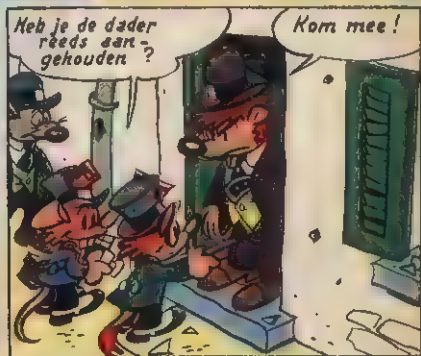
Een sombere gedaante drong de woning van Puntheus binnen en gooide van



VERSCHRIKKELIJKE!

SYNOPSIS
MALHERO

grutt zijn bom naar koning Mitro De aanslag mistukte ..





Michèle Roelandts glimlacht gelukkig en daar is enige reden toe: zij vernam zo juist dat zij de prachtige Fiat 1100, eerste prijs van onze Grote Prijsvraag, won.

BEZOEK BIJ MICHELE ROELANDTS WINNARES VAN DE **Fiat 1100** EERSTE PRIJS VAN DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

meesterwerken van de schilderkunst hebben.

Dit is in het kort het portret van onze sympathieke winnares. Nu weten jullie zoveel over haar als wij. Michèle is gelukkig en fier omdat zij onze Grote Prijsvraag won. Haar ouders, haar broers en zusjes delen in die vreugde.

Wij trouwens ook!



MICHELE ROELANDTS is de gelukkige winnares van de prachtige Fiat 1100. Wij brachten haar een bezoek en werden door haar sympathieke familie hartelijk ontvangen. Ze stelde ons haar broers en zusters voor — ze zijn met zeven kinderen — en we mochten ook kennis maken met haar lief grijs poesje Krikri.

Michèle wordt weldra twaalf jaar, ze is vriendelijk, flink en gezond. Ze houdt van de klassieke dans en ze neemt danslessen. We bewonderden enkele van haar sierlijke danspassen.

Op school boeien haar de wetenschappen het meest. Ze houdt heel veel van dieren en als ontspanning gaat ze af en toe eens naar de bioscoop. Laatst zag ze de boeiende en lieflijke film «De Familie Trapp».

Het is wel onnodig hieraan toe te voegen dat heel de familie, van groot tot klein, iedere week «Kuijfe» verslindt. Michèle heeft een stuk voor «Ton en Tinneke». Zij verzamelt de Kuijfe's hons, want ze zou dolgraag de



Michèle heeft nog zes broers en zusjes. Men ziet haar hier met twee van haar zusters, een van haar broers en Krikri.

Michèle houdt van dansen. Hier maakt ze enkele gracieuse danspassen, die zij op een kindertent zal uitvoeren.

Wat denkt gij ervan, manneke? Ik heb een geheime formule.



Niet mis! Maar...

Kom eens mee naar huis. Ik heb een formule die niet geheim is...

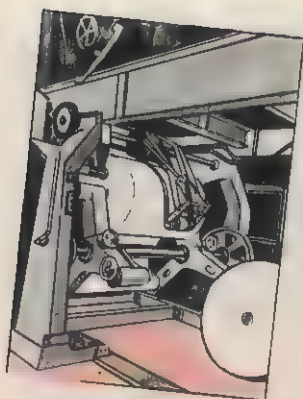


Tof!...

Ha! mijn beste man, die Franco-Suisse, dat is nu eens kaas!



HET MONSTER

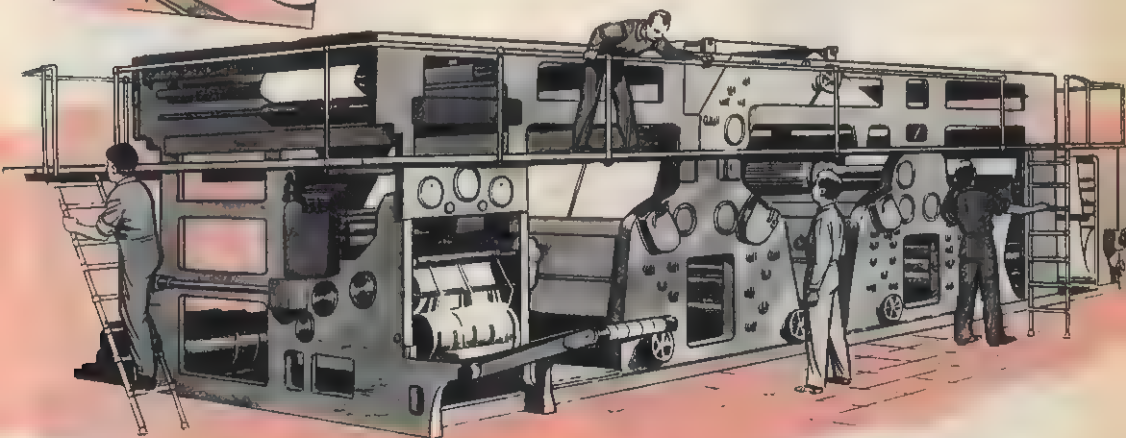


bladen van 22 pagina's te drukken.

De reusachtige en zware papierrollen worden bij middel van een kabel op hun as gebracht. Het is een zeer belangrijke en delikate operatie. Wanneer die niet goed gedaan wordt en het papier scheurt of verlomfaait terwijl de rotatief loopt, mag men ze weer stilleggen en al het papier uit de rotatief verwijderen. Dat is geen kinderspel! Vele inktrollen brengen de inkt in de stereotypen, die op de cilindrs geplaatst zijn. De rollen krijgen hun voorraad vette inkt van uit

tief netjes geplooid, geteld en uitgespuwd. De pakken dagbladen worden nu opgestapeld en door grote camions naar het station gevoerd, waar zij per spoor in alle richtingen verstuurd worden. Sommige dagbladen hebben een hele reeks zware vrachtwagens om het dagblad naar de verschillende steden en dorpen van het land te vervoeren.

Wanneer jij voortaan een dagblad ter hand neemt, weet je precies hoe het gemaakt wordt!

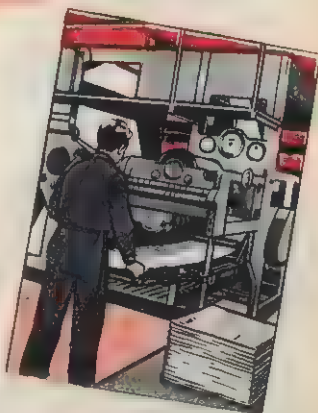


1. In de grote hall waar de rotatief staat, heerst er een drukte van belang. Alles is klaar om het laatste gevecht te leveren. De stereotypen worden op de cilindrs bevestigd en honderden details, waarvan het goed functioneren van de rotatief afhangt, worden nagezien. De grote ruimte riekt naar inkt en gesmolten lood.

2. Daar staat het monster: de rotatiepers, die ongeveer 250 ton weegt. In theorie kunnen de cilindrs 30.000 omwindingen per uur maken, in de praktijk doen zij er 25.000. Deze snelheid laat toe per uur 50.000 dag-

grote bakken. Het belangrijkste inktreservoir heeft een inhoud van honderdduizenden liter inkt.

3. Een elektrische bel ratelt. Door een druk op de knop wordt de reusachtige rotatief aan gang gebracht. Ze draait eerst traag, dan vlugger en nog vlugger, zo dat de betonnen fundamente van de hall trillen. Met een snelheid van 400 m per minuut loopt het papier door de cilindrs en wordt aan weerskanten bedrukt. Dan wordt het papier geplooid op de gewenste afmetingen, gesneden en ten slotte door de rota-



Einde



DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN
SKEKINGEN DOO

en F. FUNCKEN

Harald en zijn gezellen drongen het kasteel van de gouverneur binnen. Het is in deze woning dat het monster dat ze achtervolgen, verdween...

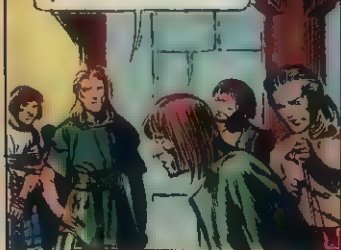
Gebruikmakend van de geheime gang, dringen onze vier vrienden in de grote zaal binnen.



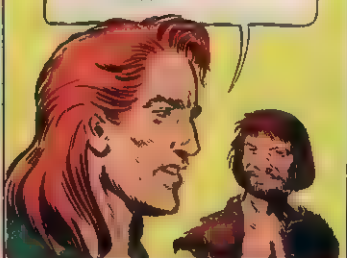
De Schotse soldaten hadden het zo druk met de verdediging, dat ze in een oogwenk worden uitgeschakeld.



Doorzoek ook de verdieping, want daar kunnen er zich ook soldaten bevinden... Zet de deuren wijd open voor de kolonisten



Ik wil ons beestje terugvinden! Het moet hier ergens zitten te klappertaanden!...



Harald begeeft zich naar een klein donker zaaltje en dringt er zonder aarzelen binnen



Maar op hetzelfde ogenblik...



Niet kwaad! Maar een beetje te laat, ik ben voorbij!



De ogen van Harald, die zich aan de duisternis hebben gewend, vallen op een vormeloze massa, die zich in de donkerste hoek van het zaaltje bevindt...



Ha, daar ben je, schurk! Al je streken hebben niets gebaat! Werp je masker weg, en maak een eind aan de groteske komedie, waarmee je niemand meer kan bedriegen.



De woorden van de Viking worden beantwoord door een dof, onmenselijk gebrom. Het monster richt zich op...





DE ZWARTE KLAUW

DOOR



Op het ogenblik dat Alex in de handen van de vijand zal vallen...

DE STEEN TREFT DE TOVENAAR VLAAG OP HET VOORHOOFD... HI STORT BEMUSTELOOS ACHTEROVER...



AAAI!

ZIJN HANDLANGER WIL HEM OPRAPEN, MAAR EEN TWEEDE PROJECTIEL VELT EEN VAN HEN NEER. DE PANIEK GRUPT HEN AAN...



SNAK EN DE KNECHT PROFITEREN VAN DE GELEGENHEID. DE KNECHT NEEMT ALEX OP, TERWIL SNAK DE WAGEN DRAAIT...

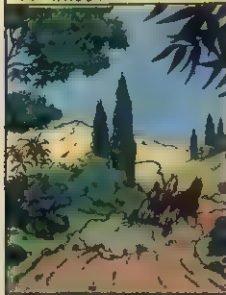


Wat een geluk! Ik vraag me af wie...



Geen vragen nu! We moeten in volle draaf naar huis!

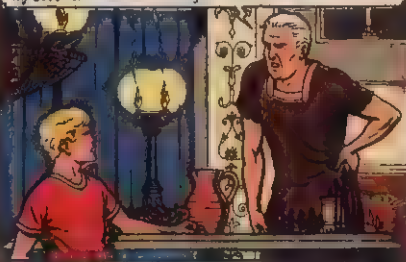
EN TERWIL HET STRUIKGEWAS HET GEHEIM VAN DEZE GELUKKIGE TUSSENKOMST BEWAART, VERTREKT DE WAGEN...



DE TIJD VERLOOPT. 'S AVONDS IS ALLES REER FIT, EN KAN HI ZIJN AVONTUREN IN HET HUIS VAN MARCUS VERTELLEN... AL NAAR GELANG HI VERTELT, STAAN DE DETAIL VAN DEZE GEHEIMZINIGE ZAAK NEM KLAAR VOOR DE GEEST...



Je bent dus naar de stad gegaan en daar heb je ontdekt dat het wapen, gebruikt door de aanvalleur van Afrikaanse oorsprong is. Je keert terug, maar je blijft een uur onderweg. Van deze tijd maken de handelingen gebruik om op het kerkhof een komedie te enschetsen, komedie waartoe Marcus zich leent. Hij deed het beslissend om zijn vel te redden!



Goed, maar je vergeet de hypnotische kracht van de tovenaars... Ik ben er van overtuigd dat Marcus onder dwang handelde...



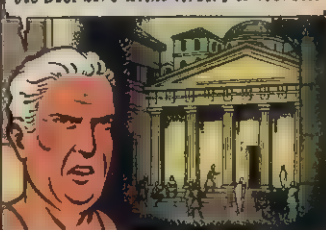
Zijn plotselinge verdwijning op het kerkhof verklaart ik als volgt: toen u met uw knechten toe kwam, keerde de man met de klauw naar Marcus terug en samen verscholen, ze zich op een plaats die wij niet ontdekkten konden...



Wij vertrokken. Zij dachten dat de weg vrij was en stootten op de twee schildwachters, die u ter plaatse liet. U kent de rest. Na uw bezoek aan Marcys was de tovenaars van oordeel dat deze laatste hem van geen nut meer kon zijn en besloot hem uit de weg te ruimen. Hij vermoedde niet dat een van de ongelukkige schildwachters, achtergelaten op de weg, ons op het spoor bracht...



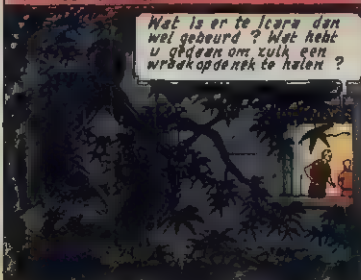
Ja, en die tovenaars is me niet onbekend. Enkele tijd geleden werd er in de stad een oude Griekse tempel in orde gebracht voor een Carthagenese sekse, die de god Baal aanbidt. De hogepriester van deze tempel, verricht naar het schijnt, wonderen. Men praat er veel over... God Baal werd tevens verzeerd te Icara...



Icara, kleine kolonie van Carthago, een priester van Baal, Afrikanen en dat wapen afkomstig uit Afrika... Dat alles heeft verband met elkaar. Galas, Flavius, Julia, Marcus en ik waren als officieren te Icara. De sekse roept ons een na een uit...



MITEN TUSSEN DE SYRIËN VERSCHEEN EEN GEHEIMZINIGE SCHADUW DIE PETRONIUS EN ALEX BESPIEDT.



Wat is er te Icara dan wel gebeurd? Wat hebt u gezien om zulk een wrakopdenk te halen?

EENKLAP



Wat we deden? Ik...

DE KLEINE MIJNWERKER

Verhaal van
Yves Duval,
Geïllustreerd door
F. Craenhals

ALHOEWEL het nog maar pas vijf uur in de namiddag was, viel de duisternis reeds in. Het was een sombere septemberdag. Rudolf die stil in de keuken zat, volgde zijn moeder met de ogen. Ze droeg rouwkleuren, ze kwam en ging en trachtte gewoon te doen. Ze dekte de tafel, sneed brood, rammelde de kachel op en schonk koffie. Ze weende niet meer, af en toe zuchtte ze echter diep.

Moeder, zei Rudolf plotseling, toen we daar straks van het kerkhof naar huis terugkeerden heb ik met lange Marcel gesproken. Hij was er van overtuigd dat ze mij in de mijn zou laten aannemen. Vader is dood en ik kan met je naarwerk niet genoeg verdienen om de twee kinderen aan mekaar te knopen. Ik ben dertien jaar, ik wil in de mijn werken. Marcel vertelde me dat ze knapen hebben aangenomen die nog jonger zijn dan ik.

De moeder van Rudolf had later woorden sinds uren voelen

Nu ze uitgesproken waren kon ze zich niet langer goedhouden. Ze liet zich op een stoel vallen en weende, het hoofd in de armen verborgen.

Twee dagen later maakte ze uit het blauwe werkpak van haar man een pak voor haar enige zoon, die nu net als zijn vader in de mijn zou werken.

Om vier uur 's morgens zette Rudolf een lederen helm op het hoofd en klemde zijn broodzakje tegen zich aan. Hij zou voor de eerste maal in de zwarte kuil afdalen. Wat zou hij anders gedaan hebben om zijn brood te verdienen? Hij was geboren in de mijn, streek, iedereen werkte er.

Waarom zou hij het niet doen? De sirenen loeden schril, de arbeid begon. Rudolf stond tussen de ruwe mijnwerkers in de liftkooi. Ze lachten om zijn tengere gestalte, hij voelde zich een beetje op zijn ongemak en nochtans was hij fier. Hij was nu een man, hij had het beroep van zijn vader opgenomen en zou op het einde van de week zijn eerste zelfverdiende loon aan zijn moeder kunnen afgeven.

Beneden werkten nog andere jongens van zijn leeftijd en ze moesten net als hij de geladen kipwaggonnetjes van de galerij

naar de liftkooi duwen. Het was dwangarbeid. Rudolf was deze zware arbeid nog niet gewoon en na enkele uren deden zijn schouders pijn en wogen zijn benen loodzwaar.

— He, jij dwerg! riep ploegbaas Schuurmans, rep je wat!

— Ik kan het niet helpen, het is de eerste keer dat ik in de mijn werk

— Ha, jij bent de nieuwe? De zoon van Lardings, die twee weken geleden omkwam? Ik heb je vader goed gekend. Ik wil je niet te hardhandig aanpakken voor de eerste keer, jongen, maar hier moet je werken, versta je me? Iedereen moet snel werken, want sedert een maand heeft onze ploeg het produktierecord en dit betekent dat we na een maand een premie krijgen die zo hoog is als een weekloon. We zijn erg op die premie gesteld en willen dus ons normaal ritme bewaren. We kunnen niet dulden dat een luiertje alles in de war stuurt.

— Ik zal me wel wennen en dan zal alles beter gaan.

— Dat hoop ik! En als je niet sterk genoeg bent om een wagonnetje te duwen, zeg het dan deze avond maar dadelijk. Ik vraag dan aan de ingenieur om je een werk boven de mijn te geven.

Rudolf voelde de moed in zijn schoenen zinken. Hij zette de schouders tegen het metalen kipwaggonnetje en duwde, duwde uit alle macht. Heel zijn lichaam deed nu pijn.

Langs stegen zwart van de rook en het kolenstof, liep hij die avond doodmoede en afgestompte naar huis.

— Ik heb mijn krachten overschat, mompelde hij binnensmonds. Ik houd het nooit uit, en nochtans het moet.

Toen hij om vier uur de volgende morgen aan de kolenschacht kwam, zag hij onmiddellijk dat er een ongewone beroering heerste. Mijnwerkers liepen in alle richtingen en keken bezorgd.

— Wat is er aan de hand? Moeten we niet afdalen? vroeg Rudolf aan een van hen.

— Mijngas, zei een oude mijnwerker, niemand mag voor het ogenblik afdalen. Een instorting in de grote galerij... Ploegbaas Schuurmans was enkele minuten voor de andere mijnwerkers afgedaald om een nieuwe ader te verkennen... Die arme duivel! Men vertelt dat hij helemaal alleen aan de andere kant bleef. Kijk, daar komt de kooi terug naar boven met de ingenieurs en de hulpploeg.

Alle mijnwerkers verdrongen zich rond de kooi en vroegen nieuws over hun vriend daar beneden.

De ploegbaas geeft geen teken van leven meer, zei een van de ingenieurs. We hebben lang tegen de wand geklopt doch zonder resultaat. Alles laat toe te veronderstellen dat hij op de slag gedood werd. Gas is er op dit ogenblik niet meer te vrez. De mijngang werd versperd door grote blokken. Tussen de blokken zijn er nauwe doorgangen.

— Mag ik niet mee met u naar beneden, mijnheer de ingenieur? vroeg Rudolf. Ik ben klein, misschien kan ik me door de spleten worstelen en de ploegbaas hulp brengen. Hij is misschien slechts bewusteloos en heeft water en medicamenten nodig.

— Weet je goed wat je zegt ventje? Zou jij echt durven mee naar beneden gaan?

Ja, ik durf!

— Het zal nog tenminste acht uren duren alvorens we een doorgang hebben vrijgemaakt. Indien Schuurmans op dit ogen-



lijk niet dood is, bestaat er toch nog veel kans dat hij er het bachtje bij inschiet. Achtenveertig uren op redding wachten is lang.

Laat me meegaan, mijnheer. Ik ben klein en mager. Misschien kan ik tot bij Schuurmans kruipen. Laat me het proberen.

Je bent kranig, hoor! Kom je mag mee, maar beloof me dat je terugkeert wanneer je ziet dat het te gevaarlijk wordt.

— Akkoord!

Enkele minuten later reeds kroop Rudolf plat op de buik doorheen de zware stenen, die los gekomen waren en de galerij versperden. Het was er akelig donker en af en toe snoerde de angst hem de keel toe. Hij vervolgde echter moedig zijn weg. Honderden keren had hij de indruk dat hij geen adem meer kon halen en zijn borstkas zou uiteenspaten. Honderden keren meende hij dat een rotsblok op hem zou neerkomen, maar iedere keer kon hij zich beheersen en kroop hij verder.

Hij dacht aan zijn vader, die alleen en zonder hulp gestorven was in dezelfde omstandigheden als ploegbaas Schuurmans van daag.

Eindelijk duwde hij de laatste blok voor zich weg en stond op de plaats waar de instorting opviel en de galerij vrij was. Schuurmans lag op de grond waarschijnlijk nog op dezelfde plaats waar de ontploffing hem had geslingerd. Zijn kleren waren verzengd en op zijn voorhoofd tegen de haarwortels gaapte een wonde. Rudolf waste de wonde uit met het water dat hij in een drinkbus had meegebracht, ontsmette ze en drukte er zo goed en zo kwaad het ging een verband op.

Moed baas! fluisterde hij, nu zijn we met zijn tweeën. Hier, drink even! De andere kameraden werken om de galerij vrij te maken. Het zal niet lang meer duren.

Schuurmans was zo zwak dat hij slechts kon stotteren:

— Moedige jongen!

Rudolf voelde hoe de grote, ruwe mijnwerker zijn kleine hand drukte en dat gebaar ontroerde hem diep. Het duurde nog de hele dag, een nacht, dan nog een dag en daarna verliet er nog een nacht. De twee gevangenen lagen in de gang naast elkaar en ze hoorden hoe hun kameraden zonder ophouden werkten om de bres groter te maken. Ze moesten echter zeer voorzichtig te werk gaan want ieder ogenblik was er een nieuwe instorting te vrezen en deze zou dodelijk geweest zijn.

voor Schuurmans en de kleine Rudolf.

Eindelijk was het dan zo ver dat de gewonde op een brede plank kon gelegd worden en dat hij door zijn redders naar de lift kooi werd gedragen om vandaar aan de oppervlakte gehesen werd. Schuurmans kreeg een slok rum en werd door de ziekenverplegers in een wit bed gelegd.

Enkele minuten later verscheen de kleine redder aan de oppervlakte. Ook hij werd naar de infirmerie gevoerd, want hij kon een goed bad en een flinke verzorging wel verdragen. Toen hij, een beetje opgeknappt was, liep hij naar het bed van Schuurmans. Deze lachte hem vriendelijk toe en zei op plechtige toon:

— Rudolf, voortaan zijn we kameraden op leven of dood. Je bent nummer 1 van mijn ploeg en ik zal goed voor je zorgen. Je hebt terdege bewezen dat in de borst van een kleine leerjongen een leeuwenhart kan kloppen.

VOLGENDE WEEK:

Buiten woedde de strijd. Kolonel Hopmann staarde onbewogen voor zich uit. «Ik laat je raden wat onderluitenant Stevenson in de hand knelde, toen ze hem vonden, zei de onderofficier die binnen kwam. Een uniformknoop.» De kolonel bekeek de onderofficier zwijgend. Hij herinnerde zich:

De wees van West-Point



Goed nieuws! GRATIS een nieuw spel de BLAAZOOKA

In deze
Kellogg's
doos*



Publiciteit



Vraag aan Moeder een doos Kellogg's Corn Flakes te kopen. Je zult er een nieuw spel, de Blaazooka, in vinden. Je zult rockets kunnen werpen... en op 3, 4 of 5 meter afstand je handigheid aan je vriendjes kunnen tonen. Je zult de soldaatjes uitknippen die op de bodem van de doos getekend werden en je best doen om de oorlog te winnen! De overwinning zal gevierd worden onder het smullen van

heerlijke Corn Flakes, die knapperende graangewassen waarop allen verlekkerd zijn en die het fijnste... en voedzaamste ontbijt, vieruurtje of avondmaal uitmaken! Zeg aan Moeder dat je er nog vandaag wil hebben en toon haar die doos: jouw Blaazooka steekt er in!



Vergeet het niet:

Kellogg's
CORN FLAKES

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN P. FUNCKEN

DE TURKEN

WIL je niet voor een domoor gescholden worden, moet je van de geschiedenis van de Middeleeuwen ten minste twee data onthouden: 476, het begin, en 1453, het einde. De eerste datum is het einde van het Romeins keizerrijk van het Westen, toen Romulus Augustulus door Odoacer van de troon werd gegooid. 1453 betekent het einde van het Romeins keizerrijk van het Oosten. Dit rijk werd overrompeld door de Turken.



1. - DE OTTO-MANEN

DE Seldsoeken-Turken tegen dewelke de kruisvaarders hadden gevochten, hadden veel van hun plunjes verloren. Zij werden overheerst door de Osmaanse of Othomaanse Turken. De naam komt van Osman, d.w.z. benenbreker. Osman of Othman was nog een onbeduidende prins en deden toen hij in 1288 een droom had. De rijzende maan raakte zijn hart aan en daaruit ontsprong een boom. De schaduw van de takken van deze boom bedekte de aarde en de zeeën en draaide naar een punt gelegen tussen Europa en Azië... De rijzende maan? Othman bekeerde zich tot het Islamisme en zijn Turken volgden hem fanatiek en veroveringslustig.

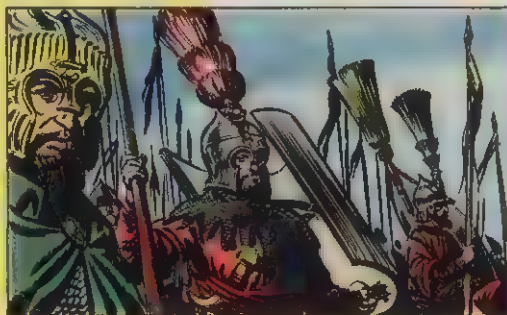


2. - MAHMOED II

DE opvolgers van Othman werden machtige vorsten, die hun Ottomaans rijk steeds uitbreidden. In 1451 werd de 21-jarige Mahmood II sultan. Hij was een werker, stoutmoedig, intelligent, onderlegd in wetenschappen en schone kunsten. Hij liet prachtige moskeeën bouwen, maar... liet ook zijn halfbroer Ahmed wurgen en belegerde Byzantium. Dat was in 1453.

3. BYZANTIUM

MAHMOED kwam, naar verluidt, met 150.000 krijgers en 400 schepen de stad belegeren. Daar tegen kon de laatste basileus, Constantijn XI, het niet halen. Het sein tot de aanval werd gegeven op 29 mei. Constantijn XI bood gedurende twee maanden een hardnekkige weerstand en werd, samen met zijn laatste krijgers, gedood. Mahmood reed dan triomfantelijk op zijn zwart, met zilver beslagen paard, de stad in. Te paard reed hij ook door de Aya Sophia. Hij bekeek dat heiligdom langzaam en aandachtig, gaf dan bevel de mozaïeken met kalk te bestrijken en het kruis te vervangen door een rijzende maan. De basileus van Justinianus werd een moeke van Byzantium, de hoofdstad van het Turkse rijk.



4. - SOLIMAN, DE PRACHTLIEVENDE

CHTEREENVOLGERS veroverden de Turken Bulgarij, Servië, Griekenland. Soliman, de prachtlievende, derde opvolger van Mahmood II, verloor in 1527 de ridders van Sint-Jan van het eiland Rhodos. De grootmeester van de Johanniterorde streed gedurende zeven maanden tegen de Turken, maar het mocht niet baten. Belgrado viel in datzelfde jaar. Een vreselijke bedreiging lag over het Christen Europa.

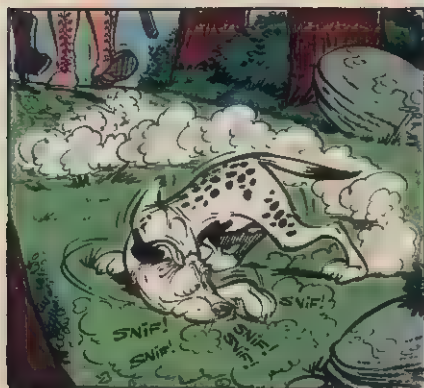
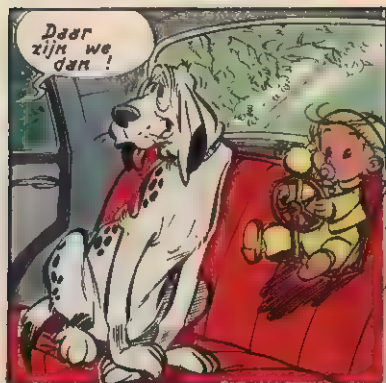


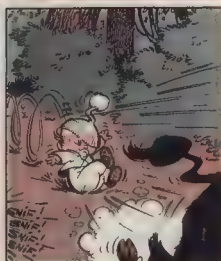
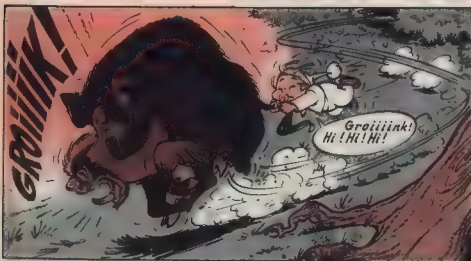
5. - DE JANITSJAREN

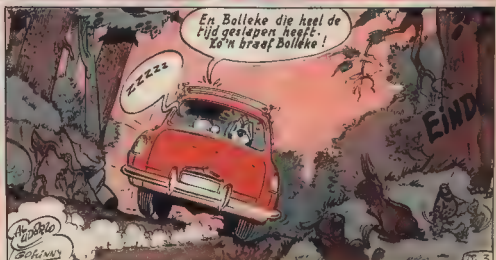
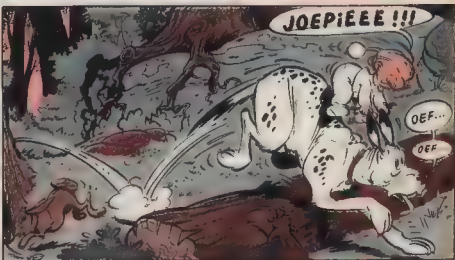
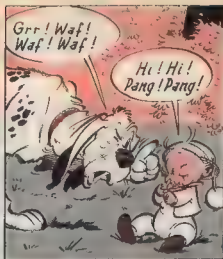
DE Turken waren machtig en hun sultan was eigenaar van alles. Zijn grootvizier was slechts zijn slaaf. De provincie-gouverneurs trouwen ook. De Turkse artillerie was de beste ter wereld en de spahis, de prachtige ruitjerij, liep alles onder de voet. En wat gezegd van de Janitsjaren of Tieni-Tsjeri, jonge kinderen? Het was een korpje opgericht uit gevangenen genomen Christene jongelui. Zij werden gevoerd door de sultan en droegen daarom een lepeltje op hun muts. Zij waren zeer dapper.

BOLLEKE en SNOLLEKE OP JACHT

DOOR
AL UDERZO









DE GROTE MATCH



Telst on-
televenen van
Jeanneston

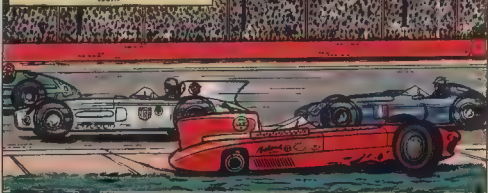


De tweede race van de Grote Match is deze van Indianapolis. Warson heeft de meeste kans om de race te winnen. Nochtans schijnt Michel Vallant vast besloten ditmaal zijn beste beentje voor te zetten.

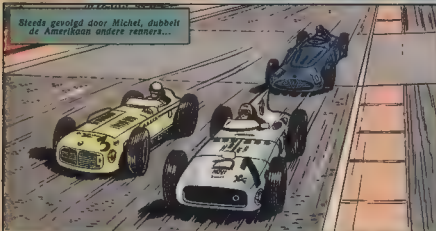
Achter zijn stuur glimlacht Warson voldaan...



Hij blijft rustig verder rijden aan 220 km per uur. Maar Michel laat hem niet los...



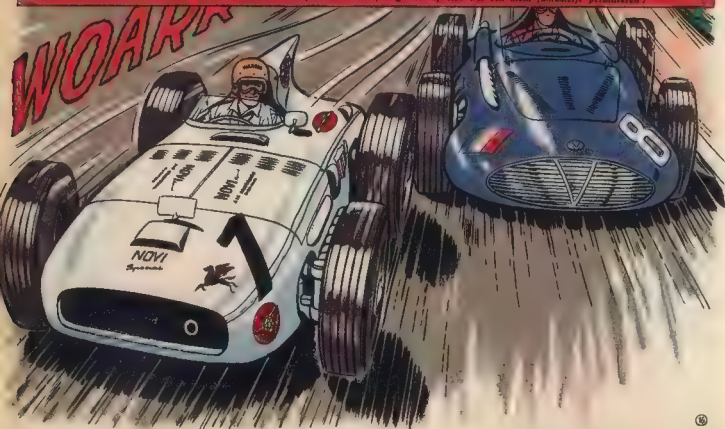
Steeds gevolgd door Michel, dubbelt de Amerikaan andere renners...



Meteen schuift ook Michel enkele plaatsen op...



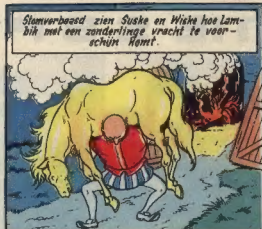
Warson voelt er wel wat voor er een spectaculaire race van te maken. Wel waagt hij Michel laat voorblijven? ... Hij kan hem toch wel versieren, wanneer hij wil! Een uitstekende gelegenheid om de Fransman dan belachelijk te maken! ... Zéér voorzichtig wijkt Warson uit naar rechts en vertraagt! Om dergelijke risico te nemen, moet Warson wel heel zeker zijn van zijn stuk! Maar hij kent deze renbaan, en zij hebben nog maar amper enkele ronden gereden. Met zijn ronde voorprong kan hij zich wel een klein vooruitjeje permitteren!



HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Lambik trok de brandende molen binnen. Wat brengt hij mee?



Stomverbaasd zien Suske en Wiske hoe Lambik met een zonderlinge vracht te voorschijn komt.



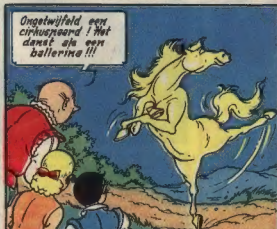
Een gouden paard! Best! Het ligt mij een zeer schrandere diert!



Hou en of! Ik zal mijn redders eens tonen wat ik kan!



Hup! Een van mijn kleinste kunstjes!



Ongetwijfeld een circuspaard! Het danst als een ballerina!!!



Dodelijk er mee naar huis! Alvarez zal er ons meer over vertellen!!!



Thuis... Luister, Lambik! Ik ben in dienst van Fernando Cortez, een conquistador (Veroveraar), die zopas in Midden-Amerika het Rijk van de Azteken ontdekte. Na de eerste berichten over de fabuleusrijke rijkdommen der Azteken, werd Diego Velasquez, gouverneur van Cuba, jaloers. Thans dwaarsboont hij Cortez! Moecht nacht moest ik, Pepita, het gouden paard, aan boord brengen...



...van de 'Vittorio', een galjoen dat hier in de haven ligt. Morgen vroeg zeilt het naar Peru (nu een het paard aan Cortez af te leveren). Ten einde de vrede te bewaren wil Cortez alvarozes naar de hoofdstad op te rukken, het gouden paard aan Montezuma, keizer van de Azteken, als geschenk aanbieden!



Daar de Azteken nog nooit een paard gezien hebben, liet hij Pepita vergulden om nog meer indruk op de keizer te maken! Helaas, ik ben verslagen! De handlangers van Velasquez deinzen voor niets terug!



Don Alvarez, zowaar ik Lambik heeft, is Pepita nog hadt nacht aan boord van de 'Vittorio'!



Bij dagereed varen Lambik, Suske en Wiske het gouden paard met een sloep naar het galjoen. Alles is kalm... Te kalm... De kalmte voor de storm!!!



Wat is steeds ongeduldig op het uitspreken dat je schriftelijk gekozen hebt, moet wel... **KUIFJE'S** punten? Wraap je af of het in goede staat zal toekomen? Wees gerust, we hebben de gewenste maatregelen genomen om je voldoening te schenken.

Maar, in één van de steden, hieronder vermeld, bestaat de mogelijkheid om je rechtstreeks en snel de gewenste portefeuilles, het begeerde album, het schrijfpapier of de Kuifje's chromo's, aan te schaffen.

Het volstaat je punten om te ruilen in het **KUIFJE'S** ruilkantoor, geïnstalleerd in alle Warenhuizen « A L'INNOVATION » waarvan hieronder de lijst:

- Meir, 80-82, ANTWERPEN.
Kapelstraat, 57-63, OOSTENDE.
Doornikstraat, 30, KORTRIJK.
Veldstraat, 41, GENT.
Kulperstraat, 9, BRUGGE.
Nieuwstraat, 111, BRUSSEL.
Elsenesteenweg, 41, ELSENE.
Place du Maréchal Foch, 7, LUIK.
Place du Martyr, 25, VERVIERS.
Boulevard Tirou, 35, CHARLEROI.
Place d'Armes, 1, NAMEN.

Een ander voordeel: je vindt ter plaatse alle geschenken, je kan ze van dichtbij bezien rustig vergelijken en uitkiezen welk geschenk je het best bevalt.

DA **KUIFJE'S BON** stelt deze **EXPRESS DIENST** tot je beschikking!

DE POST

OPERATIE S B P



HEB je het schild al gezien met een zwarte telefoon op oranje en witte grond? Nog niet? Dan moet je maar eens goed uitkijken. Het is het embleem van S BP. Dit schild zal het verblijf van de vijf en dertig miljoen mensen, die ons land tijdens de Universele en Internationale Wereldtentoonstelling van Brussel bezoeken, makkelijker en aangename maken.

Wat is dan eigenlijk S BP? Het is een telefonische inlichtingsdienst, opgericht door de BP, om onze vrienden uit het buitenland een dienst te bewijzen. De automobilist die stopt voor een BP-station waar hij het schild met de zwarte telefoon ziet, heeft slechts op een knop te drukken. Door deze druk-op-de-knop krijgt hij verbinding met een centrale te Brussel, waar een der zes en twintig tolken van het bureau hem op het even

welke vraag in om het even welke taal zal antwoorden. Wenst een Fin de officiële koers van de Belgische frank te kennen? Een Tsjech de hoogte van de toren van het Brussels stadhuis? Een Amerikaan de meest visrijke rivier van heel het land? Ze vragen dit bij S BP en krijgen het antwoord binnen enkele seconden.

S BP kan 6.400 telefonische oproepen per dag ontvangen, d.w.z. een telefoontje om de tien seconden. De tolken beschikken over 10.250 steekkaarten met alle mogelijke inlichtingen en dat is nog maar een begin.

Voor dit S BP-telefoonnet werd 1.500 km kabels gebruikt, dat is vijfmaal zoveel als de grootste lengte van België of de afstand van de aarde tot Spioetnik II.

Rendez-vous op 17 april in heel België voor de operatie S BP!

SOLIDARITEIT



EEN automobilist van Plemont, in Noord Carolina, in Amerika, verscheen voor het tribunaal. Zij was beschuldigd van een ernstige inbreuk op het verkeersreglement. De kat die haar vergezelde werd eveneens schuldig bevonden en zit nu samen met de automobilist in de gevangenis.

GELUKKIGE VERJAARDAG

HET syndicaat van de liftboys van New York is machtig en verkreeg voor zijn leden een bijzonder vrije dag. Voortaan krijgen alle liftboys, en er zijn er eventjes 21.000, vakantie op hun verjaardag. Ze kregen die vrije dag nogal makkelijk, niet alleen omdat ze talrijk zijn, maar omdat zij iedere dag honderd duizenden mensen op en af de wolkenkrabbers voeren. Wanneer de liftboys niet werken, worden de wolkenkrabbers van New York van de vierde verdieping af onbewoonbaar!



LJON



DE WRAAK VAN DE AAP



TE Sarangpoer (India) woont er een aap die er groot genoeg in schept de automobilisten, die over de weg voorbij snoren, aan te vallen. Hij slaagde er in er tweehonderd licht te kwetsen. De aap wreekt zich aldus over de dood van zijn gezellin, die door een auto morsdood werd gereden. Niemand denkt er aan de aap neer te vellen. In deze streek immers beschouwt men de apen als heilige dieren. De automobilisten moeten er maar voor zorgen dat ze uit de buurt blijven!

JIM DE TERREUR

IN een jaar tijd speelde Jim May Avoxy het klaar de terreur en de publieke vijand nummer 1 van alle automobilisten van Philadelphia te worden. In 1957 maakte hij niet minder dan 11.000 processen-verbaal, d.w.z. een om de tien minuten van zijn diensttijd! De kollega's van Jim zijn jaloers en nijdig en zij hebben besloten het rekord van Jim-de-Terreur te breken. Ze zijn zelfs bereid overuren te kloppen om meer bekeuringen te kunnen maken. De automobilisten van Philadelphia hebben geen rustig ogenblik meer...



PILOTEER

Indelijk zelf je vlieger met echte benzine-motor in cirkelvlicht. Het is meer dan een speelgoed, hij vliegt. Je bestuurt hem zelf en hij voert al de bewegingen uit die je wilt. Vraag aanslonds de volledige documentatie omtrent de «Cirkelvlicht». Laat je inschrijven bij de HOBBY-CLUB, dan ontvang je gratis het volledige dossier «Cirkelvlicht», je lidmaatschapskaart, het club-blad en een mooie zweefvlieger in speciaal hout, fijn afgewerkt, klaar voor de vlucht.

Stuur je naam, adres, geboortedatum op naar de

HOBBY-CLUB

Quai de la Hoëgne, 2 D, Pepinster en voeg er 20 F. bij voor de inschrijvingskosten.

Het liedje zonder einde...

IN Zwitserland speelde een accordeonist onafgebroken gedurende 80 uren. Hij brak daarmee het rekord van een andere Zwitser die het 76 uren zonder onderbreking uithield. Het dagblad welke dit bericht brengt, zegt niet wat de luisteraars er van dachten. We veronderstellen dat zij zoveel gezond verstand hadden niet 80 uren zonder onderbreking te luisteren!



TO BE OR NOT TO BE



EEN Engelse matroos liet, waarschijnlijk uit pure liefde voor de grote William Shakespeare of voor de figuur van Hamlet, deze bekende woorden uitgesproken door Hamlet in het gelijknamig toneelstuk op borst en rug tatoeëren: «To be or not to be». Tamelijk gek, vind je niet?

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad «KUIFJE»: 13^e Jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf: Drukkerij-Hellogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 635.360 — Abonnement: 5 f. per kwartaal.

NERLAND: 80 cent. — CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris II^e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué.)

	Belgie	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95.— F.	105.— F.	\$ 2.00
6 maanden ...	180.— F.	205.— F.	\$ 4.00
1 jaar ...	350.— F.	400.— F.	\$ 7.00

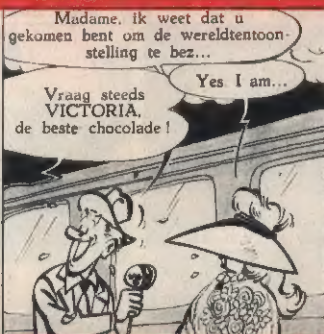
Oplage gecontroleerd door Deven.



Publiciteit : publistat

10-4-58

GRENADIER VICTORIA VERTELT...



Brussel-Zuidstation!

Geachte luisteraars, ik heb de eer en het genoegen de beroemde internationale vedette Zaza Taylor te verwelkomen...

Madame, ik weet dat u gekomen bent om de wereldtentoonstelling te bez...

Vraag steeds VICTORIA, de beste chocolade!

Yes I am...

Maar, daar komt een andere vedette, de grootste van alle vedettes De chocolade



S.O.S. METEOREN!

door
E.P. JACOBS



De professoren Mortimer en Labrousse maken een kleine verkenningstocht rond de vijver van de Geneste en worden aangevallen door een hond...

